

vida de ädraget sina barn det syndiga
ädraget till de. Ett käftigt tungtänkt
ädraget fullenhet för fuller o. p. v. i fast
de ädraget en del af det
dessa ädraget drabbar föräldrarne
samma ädraget ädraget sina barn
det syndiga ädraget, utaf ädraget gått
här hem, med elaka exempel, och i men
ga fall ädraget fettrigensare fingren med
barnens vandrighet, utaf det, att men
ga föräldrarne vära, sina barn, att säga
frällo, gura, lufthaga, fränsja, kalltala
o. p. v. Det heter, att Gud straffas barnen
till intill tredje året. Det vill säga
ga, att barnen måste, vid för de anflytt
samma föräldrarne ädraget dem.
897. Entigt det naturliga förnuftet be
grepp som rätt och afst, synes det
nåda näst arätt, att det juridiska
af frädet skall drabba barnen, och
annu näst afst synes det vara, att det
moraliska af frädet skall drabba för
äldrarne, utaf vi hafva många bevis
frän flör, till Ex. Israel, David. Detta för
hållande mellan föräldrarne och barn,
visar af, föräldrarne Adami häse de
traktat, fästa Caput reprobationis
för sina efterkommare. Det fästa
är, att barnens bratt falla entigt på för
äldrarne sarsuete. Det moraliska
af frädet drabbar Adami fränst, som
har ädraget sine efterkommare, och
det syndiga anlag, om det juridiska
har ädraget. Därför och all det lifande
samma Adami, näst, måste utaf, drabbar barn
samma för sin efterkomma, samma

898. Här betraktas af frädet från
898. Här betraktas, för tyckes föräldrarne
till af frädet, och i Rom. 5: 12
frällo ädraget, med "is quo" eller "quia"
vara af föga vikt i lärars ans, af
signdet, all den frän förhållandet, och
föräldrarne och barn är fäst
att det moraliska af frädet drabbar
föräldrarne och det juridiska af frädet
drabbar barnen. Detta förhållande
i mellan föräldrarne och barn, kan
en flytt och en flyttig frän. Den flyttig
grunden består deruti, att det syndiga Element
har kommit ifrån föräldrarne. Det har fäst
med käft, föräldrarne bära här skulden, och
barnen straffet. Den flyttig grunden består
i den häse fränst, som är en annan fränst
drabbar och barn. Entigt denna dag, som kallas
"blads dag" eller "blads fränst", drabbar straff
för föräldrarne och skulden hvilat på barnen
för vida föräldrarne är, skuldfria till Ex. Israel
och David. Detta förhållande kan utaf
fäst. "Peccatum Adami imputatur
propteris ejus iudice, sed Peccatum pro
pteris ejus imputatur moraliter Adami."

899. Det var inget förbättring utan en
förbättring. Här den syndiga af frädet
ute fäst vid syndabekännelse. Här
Härskaren. Af frädet innebär i föräldrar
nes fäst ett fränst begär till fränst
Detta begär är fränst, som morrikan har
gemen som med fränst, och själva begär
till fränst, som kan inte utaf fränst

Förnuftet kan icke gilla afslöfven på annat
vis, än som ett medel för lyftigantningen.
Men då skulle den behöfva gilla afslöfven
"Andarnas löggar" beslöt. Detta kall
äga för giltigt. Paulus fragar: "Skall vi
göra allt, på det att den af guds nåd kom
ma?" Kont det: och likväl. Men det i afslö
fven. Der gör man rätt för vinnande af
ett guds älskande. Antur rättis, att
afslöfven skulle hafva för sig att utan
fynd i ofskyldigheten tillstånd, och att
ett andamål med åkterhet är, att
förkänna ett större andt namligen
fjörne drott med ett mindre. Man må
beträkta afslöfven men man vill för
den i alla fall en amoralisk, och för
näst vidrig handling. Den häns till
moralens gonnid för, och der för
måste den för melleans fyra ågar.
Men det amoraliska i handlingen
skapas icke blott deruti, att hand tillagen
i och för sig är fyndig, men för det
moraliska och juridiska ansvaret
må dräbba der, som deruti deltaga.
Men då följderna af Handlingarna
afse på en Person hvilken uti
desna handling icke varit delat
sig, så får gonnidare ett annat trety
signe beteckande. Begreppet är
rätt och allt blir annat gnera inu
låt. Förnuftet säger: När en perso
ner begå en godning, manigast

den tredje Personens hinner att lida,
så dämpa de tiden för den tredje Personens
nå till anse, enligt lag. Men intresset
just en färdig lag, att den afskyldi
ge för lida för den skyldige, hvilket
är näst aräntiskt. Föräldrarne må
te behåva Paulus, och barnen blifva
straffade för Föräldrarne ondsam
fynd. "Peccatorum Adami imputatus
græteris ejus". Detta är en aränt för,
som Djävulen var för, men det kan
nu rina icke fjättras.

~~201~~ 201. Människans Konlighet pul
ta tillkomst göras afslöfven. Kan
icke passas af förståndet. Det är ett
mycket större, som människans mis
te tro. Fick mindre obegripligt för
den psykiska fränsskapet, hvilket
gör Paulus byta med Förnuftet
i Rättis läran att den skyldige må
te lida för den skyldige. Det ständes
Alldeles emot Förnuftet, begher
en naturlig, och likväl är förhål
landet fäst uti den psykiska
fränsskapet, att den skyldige
måste lida för den skyldige. Det
har funnit många Rättis lärdar
har påstått, att Adams synd kan
hans tillräknes hans efterkommare
de, och likväl är det ett afstyri
deligt factum, att "Peccatorum Ada
mi imputatus græteris ejus". Mångas
Tänkers har också påstått, att en främmende

8 förtjenst icke kan tillräknas människans, och
likväl existerar ett sådant tillräkande uti
Försoningen eller Rättfärdigheten. Ett sådant
tillräkande af Christi Rättfärdighet förefaller
Egenskapsfärdig, och alldeles berättigt. Det tror
den hålt och hållet omot Förnuftet begrepp
om rättvisa.

902. Den så kallade Nya Handboken
Författare hafva tvant omot Guds och
Barnens erfarenhet utspjutit den fjärdi-
ga aflelsen ifrån syndabekännelsen, och
bibeidhet födelsen, som inneber en frisk-
heten redsträmande handling. Inge en
vill vara vittne till aflelsen, men vid
födelsen kan hvilken som helst vara
närvarande, utan att bygga. Den all-
männa hedens känslor säger oss, att aflelsen
är en främlig gerning, men födelsen är
en handling, som binder vändna medlidande
önskan, att den vorde gå väl, att både
modren och barnet måtte bibehållas vid lif.
Endast den bristfällige förnufden vill vite
vara närvarande vid sitt barns födelse
och den fars har ett karaktäristiskt
vid sådana tillfällen, emedan icke hvar
kynta känner sig äga nog kraft att vara
vittne till pågången.

903. Således kunde icke den fjärdiga aflel-
sen utspjutit ifrån syndabekännelsen,
men den fars själv är duglig, han har
en haf att förmonas afse för mora-
iska förredning. Han gör en utspjutad be-
den fjärdiga aflelsen och födelsen, och

i det hållet låga för syndabekännelsen på
följande sätt: "Jag fattig dygig människa
fars af dygiga förmonar påd jämval
sedan: Alla mina lifsdagar på många
färdigt fått dygden afvat hafver be-
känner af All kjenta och att jag hafver
älskat Dig afse allting, och min nästa.
Säg mig själv. Enat Dig och dina bekja
Sed hafver jag allmog knutit knuten
med tankar, och alla gerningar, och vet
mig kända. Skuld en evig bekännelse
vänder vara, om du skulle på denna mig,
fars mina gode gerningar förtjent hafva"
En sådan syndabekännelse, skulle utse
tvifvel klinga förtäppling i den moderna
smakens öron. Den skulle atsmittas
afserens flämmer med tiden, tyngning
och smaka samt bekänsta den sådana
hafver begrepp om värt käga men-
ska vänder. Vi förmoda, att den nu närvarande
Handboken af 1811 bli snart utträtt och
gamralsam, knapst den allmog afse
Handboken, Författare, (1854) kunde vad-
fråga den nyare Tiden, anda och smaka
på det att dygiga kyrkan, och på
en Handboken, som afserens flämmer
med förnuftet fördringas.
Anmärken. Den nyaste Handboken
har varit under förberedning på Riksdagen
1854. Men löser icke på den nyare Tiden
gode, bifall. Den har blifvit enastående
Riksdagen 1856, och inbjuder i många månader

blef om han trodde sig vara rät, gemen
den dagrade betän. Denna tankegång
är ja naturligt att ingen kan neka. Men
gär, af hvad fanns den blifvit ansett om?
Guds. När Guds sig, att alla hans utvalde
nåddas flöde, felt, då först blef han
sällan känd. Han gaf sig då förlorad, och
den 4de Djeffulen. Egennätstänke
ten fukt på magt afver honom.
907. Med utnipp af denna första insigt
i karar av djederna, kunnas vi först
fatta underföknin gen med Maria
Magdalena, som hade 7 djefflar. Hög
denna, quinnas var känd som djeffulen
den näbände passionen, och som nu
varande Bibel talare nästa, att Ma-
ria Magdalena inte var synderfull,
som gret afver Jesu fäkt, utan en
annan quinna, vars namn inte
blifvit nämndt af Evangelisterna. Vi
första inte hvar sin Maria Magdalena skulle
vara en annan quinna, än den kändtade synder-
fullen, hildt de äldre Bibel talare
häft samra förnata. Guds-venjör
menes, att Evangelisterna af grannlaghet
inte nämde synderfullen, nemer, eftersom
att Maria kunnas känd. Sitta keller nämnes,
när de 7 djefflarna blifvit utnippa, från
Maria Magdalena, men i alla fall, som att
ja synderfullen inte var Maria, ja kunnas
vi ända, med anledning af fäkt under
fäkt, hvilka dessa sju djefflar voro, ty utan
tufvel finnas namna 7 djefflar, i alla
naturliga minnen.

908. En quinna, kändt kunnad passion är kon-
domsdjeffulen, måste luga, för att inte blifva
ansett för. Vad kändt är. Han måste afver
fäkt, sig gemen, för att behaga, allt detta
verkar kunnad passionen och kunnad passionen
gemen. Vredens är inte heller långt kon-
tem flöde är fäkt quinna. kändt kunnad vi re-
den 4de djefflas namniföre. Gensikten eller Gen-
natten, yttas sig kunnad, att fäkt quinnas
för att fäkt för gemen, eller kunnad gemen
fäkt: der kunnad vi den 5te fäkt, afverden
eller kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
långt kunnad fäkt är fäkt quinna, der
kunnad vi den 6te djeffulen, och kunnad
Egennätstänke, som verkar kunnad
fäkt kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
am sig fäkt, att kunnad är kunnad, afver
kunnad kunnad för adyg kunnad kunnad kunnad
den är. Kunnad kunnad vi kunnad 7 djefflar
eller 7 passioner, som kunnad kunnad kunnad kunnad
fäkt kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
Egennätstänke och kunnad kunnad kunnad
kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
den tredje kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
afverden, kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad kunnad
909. De sju dödsynderna, eller 7 kunnad
passionerna är följande. 1. Egennätstänke, 2.
Ambition. 3. Egennätstänke. 4. Kunnad passionen
kunnad. 5. Vredens. 6. afverden. 7. Kunnad kunnad
af dessa är Egennätstänke, Ambition, och

Hef and, somedant kan trodde sig vara rikt, gämn
 den dagrade beten. Denna tanke gång
 är så naturligt att ingen kan neka. Men
 gör af hvad färd du blifvit anställt om
 Guds. När Gud sig, att alla hans utvalde
 älders foga felt, så först blef han
 någon stund. Han gaf sig då förtorad, och
 den 4de Djeffulen. Egennättsfärdighe
 ten sicks då magt afver honom in.
 907. Med ledning af denna första insigt
 i Guds ans. Djeffulerna, somma vi först
 fatta underfökeningen med Maria
 Magdalena, som hade 7 djefflar. Hög
 denna, quinnas var honom djeffulen
 den rådande passionen, ehuru nu
 varande Bibel talare påstå, att Ma
 ria Magdalena inte var förklarad
 som gret afver Jesu fätle, utan en
 annan quinna. Hvars namn inte
 blifvit nämndt af Evangelisterna. Vi
 första inte hvar sin Maria Magdalena skulle
 vara en annan quinna, än den kungstulde som
 derfom, häldt de äldre Bibel talare de
 höft samma förnått. Genlukt. Vår för
 menar, att Evangelisterna af grannlögnet
 inte nämde syndersken. Namn, utförs på
 att skana hennes kedor. Slike keller nämnes,
 när de 7 djefflorna blifvit uttrifna, från
 Maria Magdalena, men i alla fall, som inte
 så syndersken inte var Maria, så somma
 vi ändå, med anledning af Helet under
 sökes hvilka dessa sin djefflar voro, ty utan
 tröfvel finnas många 7 djefflar, i alla
 naturliga människor.

908. En quinna, hvars kufus passion är kon
 domdjeffulen, måtte lida, för att inte blifva
 anställt för hvad han är. Han måtte afver
 pålida sig gnen, för att behaga, allt detta
 verkas honom djeffulen och kufusdjeffulen
 gnenfamt. Vredens är inte heller långt från
 honom en sådan quinna. Här kufus vi re
 den 4de djefflar kungförel. Goringheten eller Gue
 nstans yttas sig den tillstånd, att pålida gnen
 för att pålida för gnen, eller anställt för
 lät. Den kufus vi den 5de pålida, afverken
 eller frustigken som inte heller vara
 långt från honom en sådan quinna; der
 kufus vi den 6de djeffulen, och stultigens
 Egennättsfärdigheten, som verkas starkast
 här samhället och värdt, ehuru en stult
 vara inte kan tyja den afvertygel som
 an sig själv, att man är dygglig, anst
 hans slukt sin adyggs vara mindre är
 den är. Således kufus vi här 7 djefflar
 eller 7 passioner, som utgörarna sig på afve
 fätle hos talika människor. Hög somma kan
 Egennättsfärdigheten och ambitionen vara
 rådande hos den andra Goringheten, hos
 den tredje kufusdjeffulen, hos den 4de
 afverken, hos den 5de vredens, men tröf
 ken är af dessa 7 må vara en stor del af
 kufusdjeffulen, så säga de andra med
 909. De som döds synderna, eller de 7 kufus
 passioner vara så följande. 1. Egelför, 2.
 Ambition. 3. Egennättsfärdig. 4. Kufusdjeffu
 len; 5. Vrede. 6. afverken. 7. Lagnens ande
 Af dessa är Egelför, Ambition, och

Egonmytta, djeflas af förtta nargen, orredan
de under namn af "Litter" och orreda den
naturliga människans ifrån lifvety för-
far till dess fört. Vrede afvund och
lägn, är djeflas af andra nargen, eme-
den dessa är de förras förtvädade. Kon-
dams djefvulen, är en nargen för sig, men
den aftager med alverne vi mätte nu i
afseende på dessa nargens organen
och verkningar. Vänliga nargen
till de förra afdelningarne; synnerhet
dittens O. L. hvar ett vid på fyra olika
grunder, vifatt ditt djefvulen är. Egois-
men organ, injetten Ambitionens or-
gan, Massan Egonmyttans organ, fäd-
delarne Monomens organ o. s. v.

tyentig" många uppmärksamer hemligheter
under natten, hvilka hvar i mystiskt tillstånd
skulle pågå förtegar, derföre heter det
att "vinet är äkligt". När vinet ämnas
fjörstat, blir gammaladom "barr hästing".
När prästerna vill säga böner af bidden
vill de inte vilja göra afsläta sina böner
i mystiskt tillstånd, men när bidden
blir uppmärksam af spiritus familien
då följes, kan till undersöka sin renhet.
När prästen läsa runningar af ser
genomblick, måtte han först tänkte
na honom. eller ligga på bänken.
211. Hvad har utskallat på verkan på
förfärdet? Samt den nufinge följt
Månges förfärdet. När här ett "hitt
hufvud" men den mystiske affekt
nen tycker att den nufinge är ett "dum
hufvud". Men vinet verkar afren på
gallan många tycker att dunkigt hat
till sin välfärd, men det kommer ett
under nufinge. De flesta framgångar
drän i bränd skilnad för i nufinge
tillstånd. Det värfärd är, att bränn
det där föras samman. Det kontin
ger den fong, som är efter Guds fong.
Brännvinet har dock olika verkan på
olika Constitutioner: den ene har gott
öfverflöd. Den andre har "elakt öfverflöd".
Den ene blir blodig och gudfruktig i